

V soboto, dne 12. marca l. 1904.

v zgornji veliki dvorani „Narodnega Doma“

ob pol 8. uri zvečer

KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada.

Sodelujejo: gospod **Stanislav Orželski**, tenorist slovenske opere, gospod **Josip Procházka**, pianist in učitelj »Glasbene Matice«, pevski zbor »Glasbene Matice« in godba sl. c. in kr. pešpolka št. 27., pomnožena z nekaterimi člani »Glasbene Matice«.

VZPORED:

1. a) *Anton Foerster*: »Povejte, ve planine.« (Ivan Resman). } Poje moški zbor.
 b) *Anton Nedvěd*: »Pod oknom«, (Dr. F. Prešeren). Tenor-solo poje g. dr. Pavel Kozina, član pevskega zbora.
2. a) *Dr. Anton Dvořák*: »Na tačkách.« } Na klavir svira
 b) *Bedřich Smetana*: Koncertna polka (Fis-dur). } g. Jos. Procházka.
3. *Josip Procházka*: a) »Zvezde žarijo.« (Oton Zupančič). } Pesmi, poje gosp. Stanislav Orželski.
 b) »Poslednja noč.« (Anton Aškerc.) } Na klavir spremlja gosp. skladatelj.
 c) »Tak' si lepa.« (Simon Jenko.) }
4. *Anton Lajovic*: a) Scherzo za veliki orkester. } Izvaja orkester.
 b) Andante za veliki orkester. }
5. *Fran Liszt*: Fantazija na motive iz Goudonove opere »Faust.« Na klavir svira gosp. Jos. Procházka.
6. *Anton Lajovic*: »Gozdna samota.« (Bierbaum-Finžgar). Za ženski zbor in orkester. Op. 3.
7. *Dr. Gajmir Krek*: a) »V brezupnosti.« (Simon Jenko.) } Pesmi, poje gosp. Stanislav Orželski.
 b) »Misli.« (Dragotin Kette.) } Na klavir spremlja g. Jos. Procházka.
 c) »Tam zunaj je sneg.« (Drag. Kette.) }
8. *Dr. Anton Dvořák*: Slovanski ples št. 8. (G-mol). Izvaja orkester.
9. *Anton Lajovic*: a) »Zacvela je roža.« (Falke-Golar.) Pesem s spremljevanjem klavirja.
 b) »Pesem starca.« (Koljcov-Zupančič.) Pesem s spremljevanjem klavirja.
 c) »Serenada.« (Oton Zupančič.) Pesem s spremljevanjem orkestra. Poje g. Stanislav Orželski.
10. Šest mešanih à capella zborov.
 a) *Dr. Gustav Ipavec*: »Tiček.« (Narodna.)
 b) *Dr. Anton Schwab*: »Moji devojčici.« Serenadica. (A. Ganser.)
 c) *Dr. Gajmir Krek*: »Vabilo.« (Simon Jenko.)
 č) *Anton Lajovic*: »Večerna pesem.« (Bierbaum-Finžgar.) Iz op. 2.
 d) » » » » »Bolest kovač.« (Bierbaum-Finžgar.) Iz op. 2.
 e) » » » » »Napitnica.« (Bierbaum-Finžgar.) Iz op. 2.

Klavir: Nov koncertni klavir »Glasbene Matice« od c. in kr. dvornega in komornega izdelovalca klavirjev Ludovika Bösendorferja z Dunaja.

Začetek točno ob pol osmih zvečer.

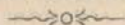
===== Med izvajanjem posameznih točk bodo vrata zaprta. =====

Cene prostorom: Sedeži po 4, 3 in 2 kroni, stojišča po 1 K 20 h, za dijake po 60 h se dobivajo v trgovini gospoda J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajni.

Cena programni knjižici 20 vinarjev.

Programna knjižica.

Št. 1. *Anton Foerster*, reformator cerkvene glasbe na Slovenskem; rojen 1837. l. v Osenicah na Češkem; sedaj je glasbeni vodja v stolnici, vodja orglarske šole in učitelj petja na gimnazijah in realki v Ljubljani. — „Turki na Slevici“ je njegovo najnovejše delo za mešan zbor, soli in orkester.

a) **Povejte, ve planine . . .**

(I. N. Resman.)

Povejte, ve planine,
li raste že drevó,
da zibel iz drevesa
tesar nam stesal bo?

Povejte, kje doraste
naš narodni junak,
ki dvigne nam zastavo
svobode, sloge znak?

Povejte, če rešnik se
Slovanom porodi,
in kje nam mati v zibel
to dete položi?

Povejte, ve planine:
Kdaj bo vzbujenja dan?
Povejte nam: Kdaj vstane
iz robstva — prost Slovan?

Anton Nedvéd, rojen 1829. l. v Hořvicah na Češkem, umrl 1896. l. v Ljubljani.

b) **Pod oknom.**

(Dr. Fr. Prešeren.)

Luna sije,
kladvo bije
trudne, pozne ure že;
pred neznane
srčne rane
meni spatí ne pusté.

Ti si kriva,
ljubezniva,
deklica nevsmiljena!
Ti me raniš,
ti mi braniš,
da ne morem spat' doma.
i. t. d.

Št. 3. *Josip Procházka*, skladatelj in učitelj „Glasbene Matice,“ je rojen l. 1874. v Slanem na Češkem. Študiral in dovršil je gimnazijo v svojem rojstnem mestu, orglarsko šolo in konservatorij (klavir pri J. Jiráneku, kompozicijo pri dr. Antonu Dvořaku) v Pragi in je bil leta 1898. po odhodu Karola Hoffmeistera imenovan učiteljem „Glasbene Matice.“ Zložil je dosedaj več samospevov in dvospevov, več skladb za klavir in gosli ter za klavir in violončelo. V tisku so do sedaj izšle: 4 klavirske skladbe op. 3. (v Pragi l. 1899.), 2 zvezka „skic za klavir,“ „Nálady“ za gosli in klavir (l. 1901.), štiri dvospevi za sopran in alt s spremljevanjem klavirja in več slovanskih pesmij za zbor in posamezne glasove priobčenih v slovenskem zborniku „Novi akordi.“ Njegova „sonata za gosli in klavir“ op. 8. je dobila „drugo častno nagrado“ društva za kamorno glasbo v Pragi in njegova kamorna skladba Trio za gosli, violončelo in klavir op. 9. je bila odlikovana s „prvo častno nagrado“ društva za kamorno glasbo v Pragi l. 1901. in z „drugo častno nagrado“ slavne češke glasbene akademije v Pragi. Skladatelj dr. Anton Dvořak je ocenjeval njegove skladbe in je predlagal akademiji prisluženo odlikovanje. —

a) Zvezde žarijo.

(O. Zupančič.)

Zvezde žarijo pokojno,
rože duhtijo opojno —
ljubica, lahko noč!

Tiho okoli, vse tiho...
Skoro ni slišati vzdihov
tople noči,

Moja devojčica spava,
moja ljubezen plava
lahno nad njo.

in vse brezmejno okrožje
iskrice milosti božje
siplje na svet...

Zvezde žarijo pokojno,
rože duhtijo opojno —
ljubica, lahko noč!

b) Poslednja noč.

(A. Aškerc.)

Še en poljub, dekle, mi daj!...
Ostani z bogom věkomaj!

Nocojšno noč, poslednjo noč,
od tebe moram daleč proč!

Le mesec bo tovariš moj;
in zvezd na nebu bledih roj

mi svetil bo na temno pot,
ko pojdem samcat sam odtod...

Saj davno vem, saj dobro vem,
da jaz te ljubiti ne smem...

Poslednjič v črne ti oči
pogled se moj naj potopi!

V to hladno noč, skoz sneg in led
od tebe moram v tuji svet...

Še en poljub!... Roko podaj!...
Ne bo me nikdar več nazaj!

c) Tak' si lepa.

S. Jenko.

Tak' si lepa kakor zora,	Da glave vzdiguje cvetje
ko pripelje beli dan,	in obrača v njo oči,
da vzbudi zelena gora	da po vejah glasno petje
se iz težkih nočnih sanj.	o ljubezni zazveni.

Draga, bodi zora meni,
oznanjaj mi lepši čas;
bol iz prsi mi odženi,
vzbudi v ustih pesmi glas.

Št. 4. *Anton Lajovic*, rojen na Vačah pri Litiji l. 1878., je študiral ljudsko šolo in gimnazijo v Ljubljani ter maturiral l. 1897. z odliko. Za časa svojih gimnazijskih let je bil gojenec „Glasbene Matice“, kjer se je učil pri koncertnem vodji Hubadu zborovega petja, klavirja in harmonije; po dovršenih gimnazijskih študijah se je podal na dunajski konservatorij, kjer je nadaljeval svoje študije v kontrapunktu (pri prof. Rob. Fuchs) in kompoziciji. Kot abiturijent konservatorija (končal ga je z odliko) je zložil skladbo „Gozdna samota“ za ženski zbor s spremljevanjem orkestra, ki se je 8. julija l. 1902. v konservatorijskem koncertu z najlepšim uspehom proizvajala. Sedaj nadaljuje pravne študije na Dunaju. — Kot komponist je Lajovic prvokrat javno nastopil v koncertu „Glasb. Matice“, ko se je pod vodstvom koncertnega vodje M. Hubada proizvajala njegovo prvo delo „Adagio za veliki orkester“, ki je doseglo časten vspeh. V tem koncertu se je prvokrat dogodilo, da se je domačega skladatelja izvirna simfonična skladba za veliki orkester mogla izvajati. Na polju simfonične slovenske skladbe za

veliki orkester razen Lajovičevih skladb: Adagio op. 1., simfoničen „Scherzo“ in „Andante“ op. 4, ki se v današnjem koncertu izvajata, sploh še ni nobene izvirne skladbe.

a) Scherzo za veliki orkester (op. 4. št. 1.)

Godala: 2 flauti, 2 oboji, angleški rog, 2 klarineta, 2 fagota, 4 rogovi, 2 tröbenti, 3 pozavne, tuba, bobenice, godala na lok: violine, viole, violončelo, kontrabas in harfa.

Lahno vesel, nežen, zelo živahen glavni tema:

a

začenja ljubko orkestralno simfonično idilo; nad temno *a*-molovo harmonijo zadoni ljubki, živahni motiv *a* glavnega temata v flavtah in oboah, klarinetih in idilično karakterističnem tožečem angleškem pastirskem rogu.

Glavemu tematu sledi hitro „stranski motiv“:

izrazovito v deljenih violončelih predavan in v globokejšem čutu stopnjevan. Cel glavni tema se v bujnejši instrumentaciji ponavlja. Temata obigravajo nove, vedno izrazovitejše nastopajoče krasne protimelodije.

Z motivom *a* glavnega temam se izvrši pomirljiv kratak prehod v srednji stavek, ki prinaša „razširjen glavni motiv“:

Prisrčno predava ob sordiniranih goslih, harfinem spremljevanju in nežno lahko navzgor stopajočih protihodih lesnih instrumentov svojo mirno, v višini plavajočo ljubko pesem v prvih violinah.

Temu krasno instrumentiranemu stavku sledi „razširjen stranski motiv“:

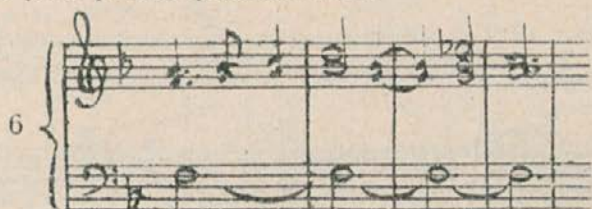
Sprva bolešno zadržani in v basu tožeči razširjeni stranski motiv obigravajo figure, katerih ritem in otožnost sta vzeta iz nespremenjenega stranskega motiva št. 2. Motiv postaja v basih vedno močnejši in silnejši, njegov mogočni glasbeni tok razburi in prešine vse instrumente ter se zgrne ves orkester unisono v njegov ritem. Po tem mogočno vskipelem izrazu celega orkestra sledi hiter prehod v

tretji stavek, ki je v bistvu zgrajen iz že omenjenega motivičnega materiala. V duhovitih kombinacijah se motivi z izrazovitimi protimotivi krivajo, spajajo, si odgovarjajo in nasprotujejo. Tok glasbene invencije teče neprestano v izrazovitih motivih in burno ustvarjajočem tvorjenju, dokler se živahnost motivov ne umiri in zopet ne zgrne v idlično tmino *a*-mola.

Trio. Živahnost motivov je prešla, izraz se enotno združi in prične se mirno zibajoč lahen spev. Glavni tema „Tria“:

Drugi del je zgrajen z ritmičnim in melodičnim materialom prvega dela, vmes pa se prikaže epizodičen motiv:

Proti koncu preide Trio v začetni glavni tema in ves prvotni glavni stavek se ponovi s svojo ljubko in idilično vsebino.

b) *Andante za veliki orkester* je simfonična skladba mogočnega, globokega čuta in krasne invencije. Njena izborna, na modernem višku stoječa instrumentacija in duhovita notranja zgradba v lepih glasbenih oblikah jo stavi na prvo mesto dosedanje slovenske simfonične literature.

Trosložna skladba obstoji: 1.) iz glavnega prvega stavka, 2.) iz srednjega stavka in 3.) iz repetitije glavnega stavka. Njena motivična vsebina je sledeče razvrščena:

Prvi del. Glavni motiv prvega stavka:

prednašajo godala in lesni inštrumenti.

Srednji del glavnega stavka tvorita dva stranska motiva:

Z zadnjim motivom se izvrši stopnjevanje in prehod v tretji del glavnega stavka, nad katerega glavno mislijo violine izrazovito v višini pojo

espressivo

3a

vijoline

3b

Srednji del. Po kratkem stopnjevanju sledi prehod v srednji, drugi del skladbe (*E-mol*). Njegova prva misel je:

4

a

b

druga misel pa:

5

se mogočno stopnjuje in dvigne v največji fortissimo celega orkestra, to je motiv *a*) srednjega stavka:

6

fff

Z motivom *b*) stranskega stavka:

7

ff

se izvrši prehod v repetitijo glavnega stavka, kot tretji del skladbe. Le-ta repetitija se izvrši sedaj v bujnejši instrumentaciji; glej prve tri motive!

Za njim, to je: za drugič dovršenim glavnim stavkom se prične „Coda“ z ritmičnim motivom *a* srednjega stavka:

8

in pridejana mu je lepa reminiscenca glavnega motiva:

9

K sklepu se izvrši v polnem orkestru in v krasni polifoniji močno stopnjevanje s prvotnim motivom glavnega stavka:

10

S prvim motivom glavnega stavka:

11

skladba mirno izzveni.

Št. 6. Anton Lajovic: *Gozdna samota* za ženski zbor in orkester
op. 3. Krasno, sanjavo razpoložena, poetična, fina glasbena slika!

Motivi skladbe so sledeči:

Introdukcijo tvorita v temnih barvah risana prva dva motiva:

1

2

Zbor začenja s tretjim motivom „gozdni mrak“:

3

Go - zdni mrak

Mili spev „tiho me skrij!“ tvori četrti motiv:

4

Ti - ho me skrij Ti - ho me skrij

Ti - ho me skrij

Tretji in četrti motiv tvorita skupaj „glavni stavek.“

Stranski stavek tvorita peti in šesti motiv. Peti motiv:
prinaša besede „Bresti in jele me tajno objele...“

5

Bre - sti in je - le me taj - no ob je - le

Šesti motiv „ljubko kramljanje mladih hoj“:

6

„Virček šepeče mi žuboreče...“ sedmi motiv:

7

Daljni od - me - vi v m'ra - ku done

Misli besedij „Žarni odsevi v travi bleste“ prinašata siedeča motiva:

8

ff žarni od - se - vi

9

v tra - vi ble - ste

S sedmim motivom se izvrši prehod v ponavljanje stranskega stavka, čigar motiv je bil pod št. 5. natisnjen; izvršuje se pa sedaj eno stopnjo višje („z gorske višine, s solnčne strmine...“)

Pri besedah „Bajno se spleta sen o pravljicah . . .“ se zopet ponavlja šesti motiv.

K sklepu se ponovi glavni stavek z motivoma „Gozdni mrak tiho me skrij!“

Gozdna samota.

(Bierbaum-Finžgar.)

Gozdni mrak,
tiho me skrij!
Da bi me vedno
vsnivale tvoje
rahle oči.

Bresti in jele
me tajno objele,
tiho šumljale,
me pozdravljale;
bi veje sklonile
se mladim hoj,
ljubko kramljale,
samo z menoj.

Daljni odmevi
v mraku doné,
virček šepeče
mi žuboreče.

Žarni odsevi
v travi blesté,
v zeleni loki
čarobni zvoki
tajno zvené.

Z gorske višine,
s solnčne strmine
plavajo sanje
srebrnokrile
sladke in mile.

Bajno se spleta
sen o pravljicah,
gozdna dekleta
v belih tančicah
plešejo ples.

Gozdni mrak!
Tiho me skrij!
Da bi me vedno
vsnivale tvoje
rahle oči.

Št. 7. Dr. Gojmir Krek, sodni pristav v Ljubljani, se je glasbe učil na glasbeni šoli „Štajerskega glasbenega društva.“ Nadarjeni skladatelj je urednik „Novih akordov,“ v katerih je natisnjeno več njegovih samospevov, mešanih zborov itd.

a) V brezupnosti.

(S. Jenko.)

Močí, močí mi daj, moj Bog!
da, ko napade me obup,
ne vklonim silam se nadlog,
jim stanovitnost stavim vkljub.

Moči, moči mi daj, moj Bog!
tak' krepke kakor zid gorâ,
da, če se ruši svet okrog,
propast me najde še moža!

b) Misli.

(D. Kette.)

Tihi gaj, mrtvi gaj
že nič več ne šumi . . .
Le še malokedaj
skozenj ptička leti,
le še malokedaj
lep spomin se vzbudi:
kako smo ljubili, živeli . . .
Tudi tebe, o gaj moj borovi,
tudi tebe so danes odeli
snegovi . . .

c) Tam zunaj je sneg.

(D. Kette.)

Tam zunaj je sneg
in burja nezvanka,
a tebe, nevgnanka,
le radost in smeh.

Ah, vse drugo je šlo,
le tvoj pogled žari še,
tvoje lice rudi še
kot nekdam lepo.

Ni več na vrteh
lepih rožic razvitih,
vijolic ni skritih,
lilij belih kot sneg.

Toda ti si krasná,
tako strastna in vroča
in sredi naročja
ti vsa si mojâ.

Št. 9. Anton Lajovic:

a) Zacvela je roža . . .

(Fallze-C. Golar.)

Zacvela je roža iz mladih tal
in bolj od nje ni zor svital,
ni solnčna luč sijajna;
in lahno ziblje njen se čar,
sladko opojni diha vonj
ob jutru roža bajna.

Mlad mož devotko rad ima,
bolj svetla je od zvezd neba,
od solnca bolj žareča;
pa le ne ve,
kako od nje
lepote mlade plameni
opojna, sladka sreča.

Devojka, kar sem pel ti zdaj,
poslušal je temotni gaj,
on ve bolesti moje!
Studenec kalni se solzi
in toži, žalno žubori:
Težko, težko slovo je!

b) Pesem starca.

(Koljcov-Zupančič.)

Konja si osedlam,
konja bistrega,
pohitim,
poletim
kakor sokol ptič

Čil in zal kot nekdam
se pokažem vam,
pa omrežim srce
mnogim deklicam,
čil in zal kot nekdam
se pokažem vam.

čez polje,
čez morje
v deželo daljno:
vjamem jo,
pripeljem si nazaj
mladost.

Pa saj ni je steze,
v prošlost ni poti,
na zahodu nikdar
vstalo solnce še ni.

c) Serenada.

(O. Zupančič.)

Devojčica moja, ti davno že spiš;
v zvoniku bije polnoči,
in v tvoji spalnici lučka bedi
in v tvoji spalnici paradiž.

Jaz grem vsak večer na božjo pot:
pod tvojim oknom grem vsak večer;
da najde moja duša mir,
grem vsak večer na božjo pot.

Čuj — posteljo tvojo zastražil je bog.
Ob postelji tvoji kerub stoji
in skozi temò se mu meč blesti,
in ta blesk je hladan in ta blesk je strog.

Le spavaj sladkó, ti srček moj!
Pod tvojim oknom grem vsak večer,
in v moji duši sladak je mir,
dokler je bog otec stražnik tvoj.

Št. 10. *Dr. Gustav Ipavec*: roj. l. 1831. v Šentjuriju pri Celju. Živi kot zdravnik v Šentjurju:

a) **Tiček.**

(Narodna.)

Tiček prav majhen je,	Rožice miljene,
po drevju ziblje se,	bele in pisane
poje lepo,	krasno cveto,
poje sladko,	rajsko lepo;
da vsak, kdor mimo gre,	barve, glej, mavrične
pod drevjem vstavi se,	v cvetkah vse združene
sluša strmé.	nas vesele,
Tiček prav majhen je,	rožice miljene
poje lepo,	krasno cveto,
poje sladko.	rajsko lepo.

Dr. Anton Schwab, zdravnik v Celju.

b) **Moji devojčici.**

(A. Ganser.)

Šopek nežen naj povijem	Ko nam vigred cvetje siplje,
iz nedolžnih ti cvetic,	svet se zdi mi šop cvetan;
ki pomlad jih je rodila,	naj ne vene ti nikoli,
ki odsev so tvojih lic.	naj cvete ti vsaki dan.

Dr. Gojmir Krek:

c) **Vabilo.**

(S. Jenko.)

Ljubica, pojd' z menoj,
lepa je noč nocoj,
bova svat'vala.
Luna naj bode mi
priča molčeča,
k plesu naj gode mi
voda šumeča,
zvezde pa zlate
pridejo v svate;
nič se nikar ne boj,
pojdi, le pojd' z menoj!...

Anton Lajovic :

č) **Večerna pesem.**

(Bierbaum-Fr. Finžgar.)

Glej, noč na zemljo lega,
perot ji črna sega
že čez polje in vas.
Šum drevje rahel giblje,
na vejah vetrec ziblje,
v vrhovih gostih
mu zamira glas.

Še enkrat nežni dihi,
v prirode zibki tihi
ves trudni svet zaspi.
In tiha noč razpreže
nad svetom bajne mreže,
nad njo pa sveti mir
skrbno bedi.

d) **Bolest kovač.**

(Prevel Fr. Finžgar.)

Bolest je kovač
za moje srce.
Na njenem ognjišču
mi strast gori.

Vedno strašni vihar
v žrjavico srca
divje sopiha
in grozne plamene
pali mi besno.

Bolest pa nevsmiljeno
kuje srcé,
dokler trdo ni
kakor jeklo kaljeno.

Dobro kuje bolest!
Ne stare vihar
in mraz ne požge
in rja ne sne,
kar bolest je skovala.

e) **Napitnica.**

(Prevel Fr. Finžgar.)

Moj dom je v trsu kočica,
a ljubica — majolčica.
Nad trsom mlada
tička dva
se ljubita.

Čink, čink prepevata
in s kljunčki se poljubljata.
Ah, ta ljubav! ...
A moja ljubica
je le — majolčica!

Muzikalije „Glasbene Matice“

za društveno leto 1902/1903 so ravnokar izšle,

in sicer :

33 mešanih in moških zborov

uredil MATEJ HUBAD.

VSEBINA :

A) Mešani zbori.

- Št. 1. Anton Lajovic: Pomladni spev.
" 2. " " Večerna pesem.
" 3. " " Črna lutnja.
" 4. " " Bolest kovač.
" 5. " " Napitnica.
" 6. " " „Vodica čista se vila . . .“
" 7. St. St. Mokranjac: Srbske narodne pesmi. Drugi šopek.
" 8. " " " Srbske nar. pesmi s Kosova. Osmi šopek.
" 9. " " " Srbske narodne pesmi iz Stare Srbije in
Makedonije. Sedmi šopek.
" 10. Cezar Kjuj: Dve roži.
" 11. Liadow: „Vozle rečki, vozle mostu.“
" 12. Oskar Dev: Meglica.
" 13. Anton Foerster: „Z glasnim šumom s kora.“
" 14. Dr. Benjamin Ipavec: „Leži polje ravno.“
" 15. Anton Nedvčd: Gospodov dan.
" 16. St. St. Mokranjac: Srbske nar. pesmi z Ohrida. Deseti šopek.

B) Moški zbori.

- Št. 17. Peter Križkovski: Utopljenka.
" 18. Dr. Benjamin Ipavec: Na Prešernovem domu.
" 19. Dr. Gustav Ipavec: Savska.
" 20. " " " Oblaček.
" 21. " " " Planinska roža.
" 22. Anton Hajdrih: Hercegovska.
" 23. " " " V sladkih sanjah.
" 24. Vinko Krek: Ljubezen in pomlad.
" 25. J. Fleišman-dr. B. Ipavec-Jos. Nolli: Pod oknom.
" 26. Iv. pl. Zajc: Poputnica Nikole Jurišića.
" 27. " " " Ružica i slavulj.
" 28. Anton Nedvčd: Prešernu.
" 29. Ludovik Hudovernik: Naša zvezda.
" 30. H. V. Vogrič: Lahko noč.
" 31. Anton Svetek: Pod noč.
" 32. " " " „Kaj bi te vprašal . . .“
" 33. Vilko Novak: U ljetni suton.